

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 2285/2025
17.06.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Марине Милановић, председника већа, Весне Мاستиловић, Иване Рађеновић, Мирјане Андријашевић и Владиславе Милићевић, чланова већа, у парници из радног односа тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Јелена Митић, адвокат из ..., против тужене Основне школе „Душан Радовић“ из Ниша, чији је пуномоћник Милош Кукрековић, адвокат из ..., ради исплате, одлучујући о ревизији тужене, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 918/2025 од 09.04.2025. године, на седници одржаној 17.06.2026. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужене, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 918/2025 од 09.04.2025. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 918/2025 од 09.04.2025. године.

ОДБИЈА СЕ захтев тужиле за накнаду трошкова на име одговора на ревизију.

Образложење

Пресудом Основног суда у Нишу П1 1225/2024 од 13.01.2025. године, обавезана је тужена да исплати тужилци на име разлике између припадајуће и исплаћене плате за период од 01.06.2021. године до 31.08.2023. године, појединачно одређене новчане месечне износе, са законском затезном каматом, ближе одређене у изреци (став први изреке) и обавезана тужена да накнади тужилци трошкове поступка у износу од 70.884,00 динара, од чега на износ од 54.000,00 динара, са законском затезном каматом од дана извршности пресуде до исплате (став други изреке).

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж1 918/2025 од 09.04.2025. године, одбијена је као неоснована жалба тужене и потврђена пресуда Основног суда у Нишу П1 1225/2024 од 13.01.2025. године у ставу првом изреке (став први изреке), преиначена пресуда у ставу другом изреке, тако што је обавезана тужена да накнади тужилци трошкове поступка у износу од 52.884,00 динара, са законском заатезном каматом на износ од 48.000,00 динара, од дана извршности пресуде до исплате, а одбијен захтев тужиле за накнаду трошкова поступка преко наведеног до износа досуђеног првостепеном пресудом од 70.884,00 динара, са каматом на износ преко

наведеног износа па до досуђеног првостепеном пресудом од 54.000,00 динара (став други изреке) и одбијен захтев тужене за накнаду трошкова другостепеног поступка (став трећи изреке).

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужена је благовремено изјавила ревизију као посебну, због погрешне примене материјалног права на основу члана 404. Закона о парничном поступку.

Тужила је благовремено поднела одговор на ревизију.

Врховни суд је на основу одредбе члана 404. став 2. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“ бр 72/11 ... 10/23 – други закон), оценио да ревизија тужене није изузетно дозвољена.

Одредбом члана 404. став 1. ЗПП је прописано да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Из наведеног произлази да су законом изричито прописани додатни, посебни услови, под којима ревизијски суд може изузетно дозволити ревизију и одлучити о овом правном леку и онда када ревизија није дозвољена на основу члана 403. ЗПП.

Истицање погрешне примене материјалног права представља законски разлог за изјављивање посебне ревизије, искључиво уколико због погрешне примене материјалног права у другостепеној одлуци постоји потреба да се размотре правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе или новог тумачења права.

Предмет тражене правне заштите је исплата на име разлике између припадајуће и исплаћене плате за период од 01.06.2021. године до 31.08.2023. године, с обзиром на то да је коефицијент за разредно старешинство тужиле износи 0.6928, а не 0.69 и мање, колико је тужена исплаћивала, као и да за месеце за које је примала накнаду плате и кад није имала фактички рад, плата умањена по основу разредног старешинства. Одлука о усвајању тужбеног захтева тужиле, заснована је на утврђеном чињеничном стању, да је тужила у радном односу код тужене на пословима наставника ..., са одељенским старешинством и да тужена за све месеце у утврђеном периоду коефицијент за старешинство умањивала и увећање плате вршила само за ефективне сате рада а не и за сате када је тужила била на годишњем одмору или када није радила на дане државног и верског празника. Одлука не одступа од судске праксе у предметима са истим правним основом и чињеничним стањем као у овом предмету, а заснована је на одредби члана 187. став 3. Закона о основама система образовања и васпитања („Службени гласник РС“ бр. 88/17...129/2021), одредбама члана 2. и 3. Закона о платама у државним органима и јавним службама („Службени гласник РС“ бр. 34/01...123/21-др. закон), Уредби о коефицијентима за обрачун и исплату плате запослених у јавним службама („Службени гласник РС“ бр. 44/01...73/23) и одредби члана 20. Посебног колективног уговора за запослене у основним и средњим школама

и домовима ученика („Службени гласник РС“ бр. 21/15...123/22). Тужена уз ревизију није доставила, нити се позвала на одлуке из којих би произлазио закључак о различитом одлучивању судова у предметима са истим правним основом и чињеничним стањем као у овом предмету, ради потребе уједначавања судске праксе.

У конкретној ситуацији нису испуњени законски услови за одлучивање о посебној ревизији тужене као изузетно дозвољеној на основу одредбе члана 404. став 1. ЗПП, с обзиром на то да не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе или новог тумачења права, имајући у виду врсту спора, садржину тражене судске заштите, као и начин пресуђења, јер је тужена у обавези да тужиљи исплати неисплаћени део плате по основу разредног старешинства.

Из наведених разлога, Врховни суд је на основу одредбе члана 404. ЗПП, одлучио као у ставу првом изреке.

Врховни суд је испитао и дозвољеност ревизије на основу одредбе члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП а у вези члана 413. ЗПП и утврдио да ревизија тужене није дозвољена.

Тужба је поднета 23.07.2024. године. Тужиља је у тужби тражила да јој се на име разлике мање исплаћене плате за тражени период исплати укупан износ од 13.500,00 динара. Тужиља је поднеском од 27.11.2024. године, преиначила тужбу повећањем постојећег тужбеног захтева на име исплате на укупан износ од 13.544,20 динара, који износ представља вредност предмета спора у смислу одредбе члана 28. став 1. ЗПП и који износ је досуђен тужиљи на име главног тужбеног захтева.

Одредбом члана 441. ЗПП је прописано да, ревизија је дозвољена у парницама о споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа.

У споровима ради новчаног потраживања из радног односа дозвољеност ревизије се оцењује на основу одредбе члана 403. став 3. ЗПП.

Дакле, у споровима ради новчаног потраживања из радног односа, ревизија је дозвољена под истим условима, као и у имовинскоправним споровима који се односе на новчана потраживања.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП је прописано да, ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Како у овој парници из радног односа вредност предмета спора побијаног дела правноснажне пресуде на име главног тужбеног захтева не прелази меродавну вредност за дозвољеност ревизије у динарској противвредности од 40.000 евра, то ревизија тужене није дозвољена на основу одредбе члана 403. став 3. ЗПП.

Из наведених разлога, Врховни суд је на основу члана 413. ЗПП, одлучио као у ставу другом изреке.

Трошкови на име одговора на ревизију нису били потребни ради вођења парнице, због чега је одбијен захтев тужиље за накнаду трошкова на име одговора на ревизију на основу одредбе члана 154. став 1. ЗПП.

Из наведених разлога, Врховни суд је на основу одредбе члана 165. став 1. ЗПП, одлучио као у ставу трећем изреке.

**Председник већа – судија
Марина Милановић,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић